

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgò
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Quando arrestatus videtur priuilegio fori tacitè renunciasset. Caput 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

De Jure Sistendi.

utrum instrumentum, aduersus heredem, in vim pacti, executioni mandari possit; & tandem ait non posse, si pactum merè personale est, nisi tamen per statutum probetur: veluti si caueatur statuto, debitorem eiusve heredem prehendi, & in carcerem mitti posse, quod etiam nunc probaui.

Quando arrestatus videtur priuilegio fori tacite renunciaffe. Cap. 14.

ARGUMENTA.

Dicens se arrestari non posse, declinatorie excipit, & ante litem contestatam hoc opponere debet. nu. 1.
Jus renocandi domum, an & quando proponi debeat, ante litem contestatam. nu. 2.

Tempus arresti facti spectamus, sicut & contractus & delicti, quo ad condicionem personarum. nu. 3.

Laicus post delictum factus clericus, a quo Iudice veniat puniendus. nu. 4.

Exceptio declinatoria post litem contestatam superueniens, an opposita profit. nu. 5.

ET hæc quidem de expressa renunciatio-
ne immunitatis aut priuilegij: Tacite au-
tem renunciaffe videtur arrestatus huic priui-
legio, aut immunitati, si ante litem in materia
arresti contestatam, non excipiat, quod illic ar-
restari non potuit; quia hæc est exceptio decli-
natoria, quæ ante litem contestatam opponi
debet, & postea opponi non potest. l. ita demum.
C. de procur. c. inter. de except. Is enim qui di-
cit se arrestari non posse, aduersus Iudicem ar-
restantem excipit, & se coram eo, in vim dicti
arresti,

arresti, conueniri nō posse contendit, aut cer-
rè dicit, quod licet fortè iure cōmuni propter
contractum conueniri posset, tamen propter
priuilegium suum nō tenetur ibi litigare, aut
respondere. Sic & Inno. Io. Andr. & alij ad c. fi.
de foro comp. & potissimum Sossinus ibi. 7. q.
in princ. decidunt, quod ius reuocandi domū,
cui istud est simillimum, debet ante litem cō-
testatam proponi; quod tamē limitat duobus
modis, Primo vt procedat quando ius reuocā-
di domum, competeat ante litem cōtestatā,
secus si cepit competere post litem cōtestatā,
quia tunc potest proponi, etiam post litem cō-
testatam, iuxta not. per Iason. ad d. l. ita demū.
Secundo vt procedat quando omnia adhuc
sunt integra; sed si is, cui competit ius reuocā-
di domum succubuit per aliquam interlocu-
toriam sententiam super aliquo articulo, nec
appellauit, tunc amittit hoc priuilegium. Spe-
cul. in tit. de renūc. §. 1. vers. quod si is. Ex qui-
bus duabus limitationibus, videretur etiā hic
dici posse, quod si quis esset arrestatus, ante-
quam fieret clericus aut scolaris, aut alias ta-
lis, qui arrestari non posset, & postea fieret nō
arrestabilis, non valeret tamen arrestatio, &
posset adhuc excipi contra eandem, vel saltē
ea resolueretur; quod non puto esse verū, quia
debemus spectare tēpus arresti facti, sicut spe-
ctamus tēpus contractus, l. rutulia. ff. de cō-
trahen. empt. & tēpus delicti, l. 1. ff. de pōn.
& per arrestum videtur arrestatus fuisse prae-
uentus à Iudice arrestante. l. si quis posteaquā.
ff. de

ff. de

De Jure Sistendi.

ff. de iudic. vbi est clarus & apertus textus, cuius verba sunt hæc. Si quis postea quam in ius vocatus est miles vel alterius fore esse ceperit, in ea causa ius reuocandi domum non habebit, quasi præuentus. & vbi ceptum est iudicium ibi finiri debet. l. vbi ceptum. eo. tit. & glo. ibi notat quod sufficit eum potuisse in ius vocari tempore citationis. l. penult. ff. de iurisd. omn. iud. l. incola. ff. ad municip. quia per citationem tam realem, quæ fit per arrestum, quam per verbalé inducitur præuentio. Bald. in l. officiales. C. de episc. & cleri. & factum legitimè non retractatur, etiãsi postea casus superueniat, à quo incipere non potest. c. factum legitimè. de reg. iur. lib. 6. Verum est quod Bar. in tract. de iurisd. nu. 8. decidit, quod si laicus is, qui delictum admisit, post admissum delictum clericus fiat, debet puniri per Iudicem ecclesiasticum, & non per Iudicem laicum, nisi in fraudem factus sit clericus; Sed Bald. & alij ad d. l. officiales. suppleunt, vel etiam nisi à Iudice seculari, per citationem fuerit præuentus, aut nisi fuerit degradatus. Illud tamen verum est, quod etiam in illis casibus non poterit puniri delinquens postea factus clericus, à seculari Iudice, ea pœna, quam non posset sustinere propter ordinem, & sic non puniretur ab eo corporaliter, sed hæc pœna cõmutabitur in aliã. l. hos accusare. §. vlt. ff. de accus. nisi esset ordine postea motus, quia tunc ab omni clericali priuilegio excidit. c. degradatio. de pœn. lib. 6. & ita in suprema Curia Parisiensi iudicatum fuisse

fuisse anno 1371. refert Costalius ad d. l. si posteaquam. Probatur etiam hæc nostra decisio apertè in l. cum quædam puella. ff. de iurisd. om. iud. vbi dicitur quod licet puella, durante lite nubat, & sequatur domicilium & conditionem mariti, tamen hoc nõ subtrahit illam à iurisdictione Iudicis qui illud matrimoniũ præuenit, & coram quo illa nondum nupta litem contestata fuit; & quod priuilegium fori, post præuentionẽ accedens, nõ proficit præuento, vt iudicatis imperium declinet; Quod igitur dicitur exceptionẽ declinatoriam, quæ post litem contestatam superuenit, postea opponi posse, intelligo de ea exceptione, quæ verè quidem competebat ante litem contestatã reo, sed non sciuit illam sibi cõpetere, nisi post litem contestatam, veluti si ignorans tempore arresti facti, iã erat legatus factus, aut si ignorauit hoc priuilegiũ sibi & sui generis hominibus competere, quia ignorans non consentit, & iurisdicção sine consensu, aut per errorẽ, non prorogatur, vt est elegãs textus in l. si per errorem. ff. de iurisd. om. iudi. De quo errore cum constat, facillè apparet, etiam secundæ limitationi Soffini non esse locum propter eãdem rationem.

An arrestatus præstando cautionem de iudicio sisti, priuilegio fori renunciasse videatur. Caput 15.

ARGUMENTA.

Cautio de iudicio sisti quomodo intelligatur. nu. 1.

*M**Can-*